

Ročník 7.
číslo 3

marec 2014

príspevok 0,30 €

FARSKÝ INFORMÁTOR

mesačník farnosti Nacina Ves

Čo v Pôste zasejeme, to neskôr budeme žať

Ján bol spoľahlivý tesár, ktorý pracoval pre veľmi úspešného stavebného podnikateľa. Ten si ho jedného dňa zavolať do kancelárie a povedal mu: „Ján, chcem ťa poveriť stavebným dozorcom pri stavbe ďalšieho nového domu. Budeš mať na starosti všetok materiál a prácu robotníkov od základov až po strechu.“

Ján prijal túto úlohu celý natešený. Desať dní predtým, ako sa mali začať kopať základy, znovu preštudoval celý projekt. Skontroloval všetky merania a rozpočty. Zrazu mu napadlo: „Ak som naozaj hlavným stavebným dozorcom, prečo by som do niekoľkých kútov nepoužil lacnejší materiál a neušetril si aspoň nejaké peniaze pre seba? Kto zistí rozdiel? Keď sa dom vymaľuje, nikto nič nezbadá.“

Svoj plán začal Ján hneď realizovať. Objednal stavebné drevo druhej triedy, ale v správe uviedol, že bolo použité drevo prvej triedy. Do základov dal lacnejší betón, použil lacnejší elektroinštalačný materiál, skrátka šetril, kde mohol – no všade uvádzal, že nakúpil kvalitnejší materiál. Keď bol dom hotový a vymaľovaný, pozval podnikateľa, aby si ho prišiel prevziať.

„Ján,“ povedal mu „odviedol si naozaj skvelú prácu! Bol si celé roky dobrým a spoľahlivým tesárom. Preto som sa rozhodol prejavíť ti vďačnosť tým, že ti dám tento dom ako dar!“ (Príbeh z knihy: Život je zaujímavý)

Vstupujeme do Pôstneho obdobia a Boh nás pozýva k poctivej práci. Pozýva nás pracovať na svojom živote. Na Popolcovú strelu budeme počuť výzvu na pokánie: „Kajajte sa a verte evanjeliu!“ (Mk 1,15) Prvým krokom na ceste pokánia je uznanie si svojej hriechnosti. Spolu s mýtnikom si v pokore povedzme: „Bože buď milostivý mne hriešnemu.“ (Lk 18, 13) Ak poctivo zatiahneme na hĺbku svojej duše a spoznáme svoju hriechnosť, ocitneme sa na pevnom bode, od ktorého sa môžeme odraziť k lepšiemu zajtrajšku. Klameme sami seba, ak žijeme v „ošiale nevinnosti“ a nechceme prijať skutočnosť hriechu, ktorý nás ničí a zotročuje.

Boh však od nás vyžaduje viac ako len uznať si svoju hriechnosť. Dáva nám rady ako rásť v živote a to skrze pôst, modlitbu a almužnu.

Pôst v našom živote okrem telesného rozmeru, má predovšetkým duchovný význam. Upriamuje nás na Ježišovu vetu: „Nielen z chleba žije človek, ale z každého slova, ktoré vychádza z Božích úst.“ (Mt 4, 4) Menej starosti o materiálne potreby vytvára viac času pre duchovné hodnoty.

Modlitba nás spája s Bohom aj s ľuďmi. Modliť sa znamená načúvať Bohu. Cez modlitbu Boh premieňa naše srdce, robí ho pokorným a otvoreným pre lásku. V čase Pôstu si nájdime čas na osobnú i spoločnú modlitbu, modlitbu svätého ruženca, pobožnosť krížovej cesty či adoráciu.

Pôst a modlitba nás pripravujú na dávanie sa. Telesné zriekanie nadobúda duchovný rozmer v almužne. Dávame to, čoho sme zriekli. Napríklad sme sa zriekli kávy, sladkostí, večere a to, čo sme ušetrili, sme obetovali na dobrý úmysel. Premenené srdce je srdce, ktoré sa rozdáva. Rozdáva to, čo dostalo od Boha. Naše premenené srdce šíri pokoj, ponúka odpustenie, rozdáva lásku.

Zvykne sa hovoriť, čo človek zaseje, to bude žať, aký si postaví dom, v takom bude bývať. Pôstne obdobie je sejba a stavenie. Ak prijmeme výzvu na pokánie, ak budeme poctiví v pôste, modlitbe a almužne, zasejeme dobré semeno do nášho srdca a položíme pevný základ pre ďalšie obdobie nášho života.

Zaželajme si, aby sme využili vzácny čas Pôstu k poctivej práci na sebe, aby sme počas týchto dní rástli vo svojej svätosti.

Duchovný otec Emil

1. 3.
sv. Albín, biskup

2. 3.
sv. Simplícus, pápež

3. 3.
sv. Kunigunda

4. 3.
sv. Kazimír

5. 3.
sv. Teofil, biskup
Sviatok:
Popolcová streda

6. 3.
sv. Fridolín, opát;
bl. Ružena Viterbská, panna

7. 3.
sv. Perpetua a Felicita,
mučenice

8. 3.
sv. Ján z Boha, rehoľník

9. 3.
sv. Františka Rímska,
rehoľníčka

10. 3.
sv. Makarius, biskup

11. 3.
sv. Konštantín, kráľ;
sv. Pionius, kňaz a mučeník

12. 3.
sv. Teofan, mních

13. 3.
sv. Patrícia a Modesta,
mučenice;
sv. Nikefor, mučeník

14. 3.
sv. Matilda;
sv. Lazár, biskup

15. 3.
sv. Klement Ján Mária
Hofbauer, kňaz;
sv. Lujza de Marillac,
rehoľníčka

16. 3.
sv. Heribert, biskup;
sv. Tacián, mučeník

17. 3.
sv. Patrik, biskup

18. 3.
sv. Cyril Jeruzalemský, biskup a
učiteľ Cirkvi;
sv. Eduard, kráľ

19. 3.
sv. Jozef, ženich Panny Márie

20. 3.
sv. Archip

21. 3.
sv. Serapion, pustovník

22. 3.
sv. Lea Rímska, vdova

23. 3.
sv. Turibius de Mongrovejo,
biskup

Slová Sv. Otca

Na vojny si nesmieme privyknuť!

Vatikán 25. februára - Vyhladované deti v utečeneckých táborech na jednej strane a na druhej výrobcovia zbraní organizujúci pompézne večierky v salónoch. Toto je silný obraz, ktorý dnes pápež František ponúkol v homílii počas svätej omše v Dome sv. Marty. Jej celý obsah bol výzvou z hĺbky srdca k pokoju a proti akejkoľvek vojne, ako vo svete, tak aj v rodinách. Svätý Otec pripomenul, že pokoj nemôže byť iba „slovom“ a vyzval všetkých kresťanov, aby si na škandál vojny nenavykli.

Odkiaľ pochádzajú boje a rozbroje medzi vami? Slovanmi Jakubovho listu z prvého čítania (Jak 4,1-10) sa pápež František inšpiroval k tomu, aby rázne odsúdil každú vojnu. Komentujúc hádanie sa Ježišových učeníkov o tom, kto je z nich väčší, poukázal na to, že „keď sa srdcia vzdávajú, rodí sa vojna“. „V novinách každý deň nachádzame správy o vojnách: na tomto mieste sa rozdelili na dva tábory, výsledok: päť mŕtvych, na inom mieste ďalšie obete,“ s trpkosťou konštatoval Svätý Otec.

„Mŕtvi sa zdajú byť súčasťou istého dennodenného účtovníctva. Sme už zvyknutí čítať tieto veci! A ak by sme mali dostatok trpezlivosti na spísanie zoznamu všetkých vojen, ktoré sú v tejto chvíli vo svete, určite by sme popísali niekoľko hárkov. Zdá sa, že duch vojny nad nami získal moc. Organizujú sa udalosti na pripomenutie si stého výročia Svetovej vojny, toľkých miliónov obetí. A všetci tým boli pohoršení! Ale dnes je tomu rovnako! Namiesto jednej veľkej vojny, sú všade malé vojny, rozdelené národy... Pre udržanie vlastných záujmov sa medzi sebou vraždia, zabíjajú.“

„Odkiaľ sú medzi nami boje a rozbroje?“ kladie otázku pápež a následne na ňu odpovedá: „Vojny, nenávisť, nepriateľstvo sa nekupujú na trhu, ale sú tu, v našom srdci.“ V homílii si ďalej spomína na chvíľu, keď sa ako deti na katechizme učili o príbehu Kaina a Ábela a všetci tým boli pohoršení, nemohli prijať, že by niekto zabil svojho brata. „Dnes sa medzi sebou zabíjajú milióny bratov, no my sme si na to zvykli“. Prvá svetová vojna „nás pohoršuje, no táto veľká vojna, ktorá je tak trochu všade, tak trochu skrytá, nás nešokuje! A mnohí umierajú pre kúsok zeme, kvôli ctižiadostivosti, nenávisti, kvôli rasovej žiarlivosti“. Ako pápež František dodáva, „žiadostivosť nás vedie k vojne, k duchu tohto sveta.“

„Keď máme pred sebou konflikt, zvyčajne sa nachádzame v kuriózne situácii, či ho ísť riešiť bojom, jazykom vojny; a jazyk pokoja tak nemá prvé miesto. A následky? Pomyslíte na vyhladované deti v utečeneckých táborech. Stačí pomyslieť iba na to: toto je výsledok vojny! A ak chcete, pomyslíte na veľké salóny, na oslavy, ktoré organizujú tí, čo majú v rukách zbrojný priemysel, čo vyrábajú zbrane, tie zbrane, ktoré končia na tomto mieste. Choré, vyhladované dieťa v utečeneckom tábore a veľkolepé oslavy, ten pekný život, aký vedú tí, ktorí produkujú zbrane.“

„Čo sa deje v našom srdci?“, opakovane sa pýta Svätý Otec. Apoštol Jakub nám dáva jednoduchú radu: „Priblížte sa k Bohu a on sa priblíži k vám.“ Pápež varuje, že „tento duch vojny, ktorý nás vzdaluje od Boha, nie je od nás až tak ďaleko, je aj v našich domovoch“:

„Koľko je len rozbitých rodín, pretože otec či mama nie sú schopní nájsť cestu pokoja a uprednostňujú vojnu, vytváranie sporov... Vojna ničí! «Odkiaľ sú medzi vami boje a odkiaľ rozbroje? Či nie odtiaľ z vašich žiadostivostí?» Zo srdca! Navrhujem vám dnes, aby ste sa modlili za pokoj, za pokoj, ktorý sa zdanlivo stal iba slovom a ničím viac. Aby bolo toto slovo schopné konať, nasledujme radu apoštola Jakuba: «Precíťte svoju úbohosť!»“

Pápež František hovorí o úbohosti, z ktorej pramenia vojny: „Vojny v rodinách, vojny v štvrtiach, vojny všade.“ Následne sa pýta: „Kto z nás by neplakal, keď číta noviny, keď v televízii vidí tieto obrazy? Toľko mŕtvych.“ Opäť tak pripomína slová apoštola Jakuba, keď hovorí: „Váš smiech nech sa obráti na nárek a radosť na žiaľ“. Toto je podľa pápeža presne to, „čo musí dnes, 25. februára, urobiť kresťan zoči-voči vojnám, všade: Plakať, žaliť, uponiť sa... Nech nám to Pán dá pochopiť a nech nás uchráni od toho, že by sme si privykli na vojnové správy“.

Homílie Svätého Otca nájdete na stránkach Vatikánskeho rozhlasu:

<http://sk.radiovaticana.va/>

Milí kamaráti,

pestrosť nášho liturgického roka prináša opäť zmenu. Začíname pôstne obdobie, ktoré je pre nás prípravou na sviatky Veľkej noci. Keďže Veľká noc je pohyblivý sviatok, aj pôst sa začína každý rok inokedy. Vždy je to však 40 dní pred Veľkou nocou, pričom do pôstnych dní nezapočítavame nedele. Liturgickou farbou pôstu je fialová. Popolcová streda je začiatkom tohto obdobia. V tento deň prijímame v chrámoch popolcový krížik na čelo, čím vyjadrujeme, že sme ochotní zlepšiť sa, obrátiť sa k Bohu a prehĺbiť priateľstvo s Ním. Popol, ktorým nás kňaz značí, pochádza zo spálených bahniatok, ktoré boli posvätené v predchádzajúcom roku na Kvetnú nedeľu. Pri udeľovaní kríža na čelo môže kňaz povedať jednu z dvoch viet. Prvá pochádza zo Starého zákona a povedal ju Boh Adamovi a Eve, keď spáchali hriech a Boh ich vyhnal z raja. Znie takto: „Pamätaj, že prach si a na prach sa obrátiš.“ (Gn 3, 19) Druhá veta je z Nového zákona a sú to slová Pána Ježiša, ktoré vyslovil, keď

začal ohlasovať Božie slovo: „Kajajte sa a verte evanjeliu!“ (Mk 1, 15). Počas Popolcovej stredy a Veľkého piatku zachováme prísny pôst a nejeme mäso. Prísny pôst majú zachovávať všetci od 18 do 60 rokov, pokiaľ im to zdravie dovoľuje. Mäsitého pokrmu sa zdržiavajú veriaci od 14. roku života. Ale aj vy, milí kamaráti, hoci ešte nemáte štrnásť, môžete priniesť takúto obeť. Počas pôstneho obdobia sa v chrámoch konajú pobožnosti krížovej cesty. Je to dávna modlitba katolíckej Cirkvi, v ktorej veriaci rozjímajú o utrpení Pána Ježiša počas jeho cesty z Pilátovho domu až na Golgotu. Zastavenia tejto cesty, ktorých je štrnásť, bývajú zobrazené v našich chrámoch na stenách. Aj účasťou na krížovej ceste môžeme získať potrebné milosti pre seba, aby sme sa viac priblížili Bohu.

vaša katechéta

V tajničke, ktorú vylúštite pomocou Svätého písma, sa nachádza názov miesta, kde sa modlieva modlitbu krížovej cesty Svätý Otec s veriacimi vždy na Veľký piatok.

— — — — —
1 2 3 4 5 6 7 8

1. „Ján bol na púšti, ... a hlásal krst pokánia na odpustenie hriechov.“ (Mk 1, 4)
2. „Úplne zmy zo mňa moju vinu a ..... ma od hriechu.“ (Ž 51, 4)
3. „..... majú svoje skrýše a nebeské vtáky hniezda, ale Syn človeka nemá kde hlavu skloniť.“ (Lk 9, 58)
4. „Pán, Boh, urobil Adamovi a jeho žene kožený .... a obliekol ich.“ (Gn 3, 21)
5. „Ovocie .... je stromom života, nespravodlivosť však uchvacuje život.“ (Prís 11, 30)
6. „Izák mal radšej ....., lebo rád jedával divinu.“ (Gn, 25, 28)
7. „..... sa, stal sa poslušným až na smrť.“ (Flp 2, 8)
8. „Ako sa totiž množí ....., tak sa množia aj tí, čo z neho jedia.“ (Kaz 5, 10)

Tajnička z minulého čísla: Saleziáni. Tajničku správne vylúštili Marek Kaločay, Martin Packo a Tomáš Packo. Srdečne im blahoželáme.

Blahoželáme

Aj touto cestou by sme chceli zablahoželať našej sestre **Anne Jesenkovej** k nedávnym narodeninám, ktoré oslávila 4. februára. Do ďalších rokov života jej chceme zaželať veľa Božej milosti, pevné zdravie, lásku, pokoj a nech ju dobrý Pán Boh ochraňuje, požehnáva a dáva silu. Zároveň jej chceme poďakovať za pomoc, či už duchovnú alebo fyzickú, ďakujeme jej za modlitby a spevy v kostole, za pomoc pri upratovaní a pri organizovaní akcií v našej farnosti. Našu nebeskú Matku posíme, aby ju ochraňovala po všetky dni jej života.

Pán Boh zaplať!

Členky ružencového bratstva a veriaci z Nacinej Vsi

Blahoželáme a darujeme jej „duchovnú kyticu modlitieb“!

24. 3.
sv. Gabriel, archanjel;
sv. Katarína Švédska, panna

25. 3.
Zvestovanie Pána
sv. Dismas

26. 3.
sv. Emanuel, mučeník;
sv. Montán a Maxima,
mučeníci

27. 3.
sv. Nikodém;
sv. Rupert, biskup

28. 3.
Bl. Renáta, mučenica

29. 3.
sv. Ludolf, biskup a mučeník;
bl. Berthold, vojak

30. 3.
sv. Ján Klimak, opát;
sv. Leonard Murialdo, kňaz

31. 3.
sv. Benjamín, diakon a
mučeník;
sv. Balbína Rímska

Úmysly Apoštolátu modlitby na marec

Všeobecný:

Aby všetky kultúry rešpektovali práva a dôstojnosť žien.

Misijný:

Aby mnohí mladí prijali pozvanie Pána na zasvätenie svojho života ohlasovaniu evanjelia.

Úmysel KBS:

Za prijatie posolstva evanjelia vo všetkých národoch a kultúrach, aby evanjelium bolo dušou spoločnosti.

Anketa k filmu

Posledný deň Národného týždňa manželstva (16. 2. 2014) Občianske združenie Arborætas premietlo manželským párom ale aj rodičom na Obecnom úrade v Petrovciach nad Laborcom film Odvážni.

Dovolili sme si osloviť niektorých, ktorí sa prišli na film pozrieť a opýtali sme sa ich: „Čo vás najviac zaujalo na filme Odvážni?“

Manželia Kováčovci

Film sám o sebe bol veľkým duševným zážitkom. Bolo v ňom veľmi veľa z ľudského života. Divák film pohladí, rozosmeje, rozžiali a najmä otvorí dušu a dá každému zamyslieť sa - čo je pre nás v rodinnom živote prvoradá. Či sa len ponáhľať a nevidieť, čo sa deje alebo žiť jeden pre druhého, pre rodinu, priateľov. Bol najmä o viere v Boha, ako prijať všetky strasti, radosti, lásku, priateľstvo a mať pevnú pôdu pod nohami vo svojom živote.

Podľa nášho názoru by si mal tento film pozrieť každý, aby si vedel usporiadať hodnoty života. Veľká vďaka tým, čo film natočili a tým, čo ho premietli. Máme sa nad čím zamyslieť.

p. Ružena Rovňáková

Vo mne zanechal radosť, slzy a dojatie. Tu sme mohli vidieť všetko. Páčilo sa mi, ako sa silní a tvrdí chlapi dokážu zmeniť na nádherné bytosti, ktoré veria, že za všetkým stojí Pán Boh. Film by som chcela vidieť ešte raz spolu s manželom, aby som ho mohla pozorovať, či dokáže plakať aj on. Tak, ako som ho preplakala ja.

Manželia Macugovci

Film odhaľuje tajomstvo vnútornej sily človeka, ktorý žije v súlade s Božími zákonmi. Hovorí o tom, že Boh dáva nádej ľuďom v ťažkých časoch, odstraňuje strach a spája ľudí. Boh je cesta, pravda a život.

p. Lýdia Maskalová

Film vo mne zanechal veľký duchovný zážitok. Zaujali ma tam dve rodiny. Rodina Javiera, ktorá aj napriek veľkým existenčným a finančným ťažkostiam veľmi dôverovala Bohu a rodina policajta Adama, ktorá si až po rodinnej tragédii začala uvedomovať, čo je zmyslom ich života.

Manželia Sučkovci

Tento film, v ktorom hrá hlavnú úlohu rodina, v nás zanechal silný emotívny zážitok. Človek pochopí, ako málo pozornosti venuje svojim deťom až s odstupom času. Základ dobrej kresťanskej rodiny je v odovzdaní sa Pánu Bohu a vo vzájomnom odpúšťaní a tolerovaní. Rodič má byť príkladom pre svoje deti

a nasmerovať ich na tú správnu cestu.

Manželia Stretavskí

Úprimná a silná výpoveď, ktorá pomôže najmä mužom pochopiť, ako prežívať svoje otcovstvo v rôznych situáciách, ktoré prináša život. Film prináša hlboké poslanstvo pre dnešné rodiny a každému má čo ponúknuť. Stojí za to si ho znovu pozrieť!

p. Valéria Dupalová

Mňa tento film celý oslovil, pretože sa všetci snažili a starali sa o svoje rodiny. Mali radi svoju prácu, ktorá bola zodpovedná. Nastavovali v nej svoje životy. Trávili tam viac času ako doma. No na svoje rodiny nezabúdali, ani na Pána Boha.

Predsa ma však najviac zaujal človek, ktorý prácu nemal. Veľmi sa snažil nájsť si ju, aby svoju rodinu zabezpečil. Pri jej hľadaní nezabúdal na Pána Boha. Vtedy úpenlivo prosil: „Bože, prosím, pomôž mi. Povedz, čo mám robiť, čo chceš odo mňa.“ A Pán Boh mu pomohol. Tu som už nevydržala, vypadli mi slzy. Bolo to tak úprimné a milé Bohu. Prácu si našiel za svoju lásku k Bohu a k rodine. Vo

svojej spravodlivosti a poctivosti mal dobrú robotu a aj jeho rodina mala to, čo potrebovala. Film je veľmi poučný pre rodiny.

p. Jana Zaťovičová

Filmy nepozerám, považujem to za stratu času. A ešte tento - prvých 10 minút americká strieľačka. Tak toto nie je pre mňa, pomyslela som si. Ale strieľať bolo zrejme zámerom režiséra, lebo mňa film dokonale zasiahol. Kľúčové scény som pozerala cez slzy. Najviac na mňa zapôsobila tá záverečná, keď chlapi v kostole spontánne vstávali zo stoličiek a pridávali svoje JA k reči hlavného hrdinu. Vtedy som si uvedomila, ako málo takých príkladov v našej spoločnosti poznám a aký domino efekt z toho vzniká. Aký veľký rozdiel je medzi tým, čím by sme mali byť a tým, čím v skutočnosti sme. Ako nám chýba odvaha zasadiť sa za dobro a odsúdiť a dištancovať sa od zla. Ako často ani nevidíme tú správnu cestu. Celkový dojem ale – nádej, lebo Boží Duch vanie. Krásne dielo, každá veta a situácia premyslená. Fandím režisérovi, ktorý si zároveň zahral hlavnú úlohu a jeho tímu. Bohu vďaka za takých ľudí.

Spracovala:
Lenka Pčolinská

Pane, nauč nás modliť sa

Nemôžem povedať Otče, ak sa k nemu vo svojom každodennom živote ako dieťa nesprávam.

Nemôžem povedať Náš, ak myslím sebecky iba na seba.

Nemôžem povedať Ktorý si na nebesiach, ak dávam prednosť veciam pozemským pred pokladmi neba.

Nemôžem povedať Posväť sa meno Tvoje, ak toto meno neustále ľahkomyselne znesväčujem.

Nemôžem povedať Príd' kráľovstvo Tvoje a pritom nerobiť nič pre urýchlenie jeho príchodu.

Nemôžem povedať Bud' vôľa Tvoja a stavať sa k nej pochybovačne, neposlušne a vzdorne.

Nemôžem povedať Ako v nebi, tak i na zemi, ak nie som ochotný svoj život na zemi dať do jeho služieb.

Nemôžem povedať Chlieb náš každodenný daj nám dnes, keď si úzkostlivo zhŕňam zásoby na zajtra.

Nemôžem povedať Odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame svojim vinníkom, ak máme srdce plné ukrivdenosti, hnevu alebo nenávisťi.

Nemôžem povedať Neuved' nás do pokušenia a zároveň sa tomuto pokušeniu vedome vystavovať.

Nemôžem povedať Ale zbav nás zlého a zlu sa nebrániť ani sebazprením ani modlitbou.

Nemôžem povedať Amen, ak nedodám: chcem sa o to usilovať, nech to stojí, čo chce!

Krížová cesta: Márnotratní synovia

Prípravná modlitba

Koľkokrát začíname krížovú cestu, toľkokrát vyznávame, že sme chorí, že potrebujeme Jeho uzdravenie.

Prv, než začneme cestu s Tým, ktorý nás túži uzdraviť, musíme Mu dovoliť, aby preskúmal náš pulz - pulz našej duše, našej pamäti i nášho srdca.

Potrebujeme ticho, v ktorom budeme počuť pulz nášho života, naše túžby i naše rany, ktoré nám spôsobil nielen náš osobný hriech, ale aj hriech iných.

Chceme Ho pustiť k sebe, do svojich rán, na miesta, kde sa cítíme najviac bezbranní a krehkí?

Dovoliíme Ježišovi začať krížovú cestu v dejinách nášho života?

Dovoliíme Mu uzdravovať naše rany?

I. zastavenie: Pán Ježiš je odsúdený na smrť

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti, lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Ježiš ma túži uzdraviť z rán pokrytectva a falše. Dovoľuje sa raniť nespravodlivým výrokom, aby tak uzdravil moje rany, ktoré vo mne falšujú pravdivý obraz Otca i obraz seba. Prijíma na seba utrpenie, ktorého príčinou je obvinenie a faloš, aby tak uzdravil vo mne všetky falošné miesta v obraze seba, v obraze môjho Otca, všetky moje nespravodlivé rozsudky, ktorými zraňujem Otca i seba. Dovoľuje, aby Ním opovrhli falošným odsúdením, aby som tak prestal pohádzať sebou a inými. Ježiš, bitý po tvári, opluvaný, krvácajúci na celom tele, chce vo mne uzdraviť obraz Otca, aby som tak v ňom našiel svoju skutočnú krásu. Ježišu, uzdrav vo mne ranu, ktorá skresľuje môj obraz Otca a seba! Vráť mi zdravé myšlienky, zdravé city a zdravé oči duše!

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

II. zastavenie: Pán Ježiš berie na svoje plecia kríž

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti, lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Napadlo mi niekedy, že prijatie smrteľného umučenia bolo pre Ježiša späté s rozlukou s Otcom? Ježiš berie na seba môj najväčší kríž. Pre moju spásu musí prežiť najbolestnejšie odlúčenie - odlúčenie od Otca. Chce prežiť rozluku s Otcom, aby tak vo mne uzdravil ranu, ktorá mi bude stále spôsobovať najviac bolesti. Vteľuje sa teda do mojej každodennosti, do môjho „Nazaretu“, do mojich dejín života, aby sa tak dostal k ranám rozluky, odvrhnutia, útekov z domu. Chce vo mne prežiť túžbu po Otcovi, aby tak uzdravil moje životné túžby, najmä však tú najväčšiu - po Bohu. Ježišu, ktorý berieš na seba kríž, uzdrav ma z rán, spôsobených odlúčením, odvrhnutím, útekmi!

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

III. zastavenie: Pán Ježiš prvýkrát padá pod krížom

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti, lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Ježiš padá pod krížom všade tam, kde som mrhal svojím „majetkom“ života, kde som žil márnivým spôsobom života. Ježiš chce prežiť slabosť, krehkosť, bezradnosť v mojich ranách, ktoré mi spôsobila namyslenosť a život „na vlastnú päsť“. Chce trpieť v mojich ranách, „krvácajúcich“ pre moju pýchu. Chce prežiť moju slabosť a môj pád všade tam, kde som sa nechcel priznať k svojim slabostiam, k pádom. Ježišu padajúci, uzdrav moje rany, ktoré som si spôsobil svojou pýchou a namyslenou „sebestačnosťou“! Daj mi dole masku „tvrdého“ človeka a nauč ma priznávať sa k svojej krehkosti!

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

IV. zastavenie: Ježiš sa stretáva so svojou matkou

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti, lebo si svojim krížom vykúpil svet.

Ježiš ma túži uzdraviť z rán, zapríčinených nedostatkom materinskej lásky. Stretáva sa so svojou Matkou, aby tak uzdravil rany, ktoré mi boli spôsobené pri stretnutiach s mojou matkou, aby uzdravil všetky zranenia, zapríčinené nedostatkom stretnutí či zlými stretnutiami, ktoré sa končili „trieskaním dverí“, urážaním sa a „trčaním“ pred dverami domu. Ježiš chce, aby som kontemploval Jeho stretnutie s Máriou, aby som sa ním naplňal. Túži po tom, aby ma Jeho stretnutie s Matkou oslobodilo od zlých spomienok, od smútku a bolesti, od zranení a hnevu. V mojich ranách je stále Ježiš a Ona - Mária. Sú spolu. Trpia a mlčia. Trpia a milujú. Neopúšťajú ma ani vtedy, keď utekám od seba, keď sa do seba uzatváram. Ježiš mi necháva Matku, aby bola stále pri mne a pripomínala mi jeho Otca, ktorý má srdce matky, ktorý - ako skutočná matka - očakáva, túži a vie sa hlboko vzrušiť, ktorý mi hovorí: „Nikdy na teba nezabudnem...“ Ježišu, uzdrav ma, zraneného nedostatkom lásky!

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

V. zastavenie: Šimon Cyrenejský pomáha pánu Ježišovi niesť kríž

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti, lebo si svojim krížom vykúpil svet.

Ježiš prijíma pomoc od Šimona, aby tak uzdravil všetky bolestné momenty môjho života, v ktorých som nedokázal prijať lásku, odvrhol som dobrotu a pomoc. Odvrhnutie lásky totiž zanecháva hlbokú ranu, ktorej krvácanie sa prejavuje v nevládateľnej potrebe, aby nás niekto miloval. Odvrhnutie lásky zanecháva vo mne ranu prázdnoty. Je to rana, ktorá volá po láske. Za mojou maskou „tvrdého“ človeka, ktorý nepotrebuje pomoc, sa ale ukrýva malé dieťa, ktoré skryto žobré o lásku a je pripravené uspokojiť sa aj s omrvinkami lásky. V stretnutí so Šimonom ma Ježiš túži uzdraviť z mojej osamelosti, na ktorú sa sám odsudzujem. Túži uzdraviť moju hrdosť srdca, aby som sa naučil prijímať lásku tak, ako ju On prijal od náhodného človeka. Ježišu, uzdrav vo mne ranu osamelosti!

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

VI. zastavenie: Veronika podáva Pánu Ježišovi šatku

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti, lebo si svojim krížom vykúpil svet.

Jestvujú vo mne také miesta, ktoré obnažujú a prezrádzajú moje zranenia. Ide o miesta, kde je tieto rany najviac vidieť, najviac moju tvár, moje oči, ústa, môj hlas. Utrpenie a smútok sa však ukryť nedajú. Nemožno si teda nasadzovať masky, pretože rany sa zväčšujú, až napokon príde čas, keď budú tieto masky strhnuté. Musíme sa priznať k svojej krehkosti ako mladší syn z Ježišovho podobenstva, nesmieme sa hanbiť vracat' sa k Otcovi v handrách, nesmieme si ukrývať tvár v dlaniach, ale máme sa vrhnúť do náručia Boha. Ježišova tvár - zakrvavená, plná bolesti a odovzdanosti - je oslobodená od ukrývania a predstierania. Spasiteľ prijíma šatku Veroniky, dovoľuje jej, aby Ho utrela, aby obnažila celú Jeho bolesť. Pri pohľade na Neho sa mám učiť priznávať sa k svojim ranám. Ježiš totiž túži uzdraviť môj život z rán zakladania masiek. Ježišu, pošli mi Veroniku, aby bola pre mňa anjelom potešenia v trápení, aby mi utrela šatkou najviac zranené miesta - moju tvár, moje predstieranie, zahanbenie, skrývané zúfalstvo! Ježišu, uzdrav ma z rany predstierania!

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

VII. zastavenie: Pán Ježiš druhýkrát padá pod krížom

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti, lebo si svojim krížom vykúpil svet.

Ježiš padá v polovici cesty, aby ma tak pozdvihol z mojej povrchnosti a vlažnosti. Chce, aby som sa pozorne prizrel, kde padá a kde leží, aby som mohol rozoznať to miesto, tú ranu, ktorá vznikla vo mne vo chvíli, keď som začal byť polovičatý tak, ako starší a mladší syn z Ježišovho podobenstva. Spasiteľ padá na všetkých miestach mojich rán, ktoré sú zapríčinené mojou povrchnosťou - povrchnou modlitbou, povrchnou láskou, povrchným obrátením sa, povrchným odpustením, povrchnou čistotou, chudobou a poslušnosťou, povrchnou manželskou láskou, polovičatou vernosťou v povolani. Za každou povrchnosťou sa totiž skrýva môj egoizmus. Vraciam sa k Otcovi (ako mladší syn) neraz veľmi zďaleka, no stále myslím na seba. Vraciam sa k Otcovi a zastavujem sa pred domom. Nechcem byť s Ním úplne, pretože stále myslím najprv na seba. Ježiš túži vo mne uzdraviť všetky pády, spôsobené povrchnosťou a mojim egoizmom. Ježišu, uzdrav ma z rany povrchnosti a vlažnosti!

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

VIII. zastavenie: Pán Ježiš napomína plačúce ženy

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti, lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Ježiš upozorňuje ženy na plač. Učí ich plakať nad sebou - pred Ním. Keď sa vo mne hromadí bolesť, keď sa mi otvárajú oči a vidím svoju biedu, vtedy je potrebný bolestný plač nad sebou, nie nad inými - plač, ktorý ma nesústreďuje na seba, ale ktorý ma vedie (tak, ako mladšieho syna) do náručia Otca. Ježiš chce uzdraviť moju dušu, aby som tak dokázal nad sebou zaplakať. Chce ma vyľiečiť z plaču, ktorý ma uzatvára pred Bohom i uzatvára do seba. Ježiš mi vracia plač dieťaťa, „uzdravuje“ moje „choré slzy“. Ježišu, uzdrav moju ranu nevyplakanej bolesti!

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

IX. zastavenie: Pán Ježiš tretíkrát padá pod krížom

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti, lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Ježiš padá, aby vo mne uzdravil nespokojnosť, nároky, horekovanie staršieho brata. Ide preto o bolestnejší pád, o najväčšie pokušenie - zastaviť sa pred dverami Otcovho domu a nevojsť dnu, nechcieť sa tešiť spolu s Ním. Ježiš ma chce uzdraviť z tvrdošijného hnevu a požiadaviek, ktoré zatvárajú moje srdce pred Bohom, pred inými i pred sebou. Ježišu, uzdrav ma z rany skormútenosti a zlosti!

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

X. zastavenie: Pánu Ježišovi vyzliekajú šaty

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti, lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Obnažený Ježiš - Ježiš bez šiat - túži uzdraviť tie momenty z dejín môjho života, v ktorých som bol obnažený svojou slabosťou, alebo v ktorých som obnažoval a ponížoval iných. Túži vo mne uzdraviť srdce mladšieho syna, ktorý bol vo svojej slabosti pripravený jesť to, čo svine - chce vo mne uzdraviť aj srdce staršieho syna, ktorý neprestáva vyčítať svojmu bratovi hriech, obnažuje ho pred otcom a nedokáže mu odpustiť. Ježišu, uzdrav vo mne rany, spôsobené obnažením mojich slabostí a ponížením!

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

XI. zastavenie: Pána Ježiša pribíjajú na kríž

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti, lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Ježiš - bezbranný, nahý, omdlievajúci a chvejúci sa od bolesti - je pribíjaný na kríž. Najprv Mu pribíjajú ruky, potom nohy. Je úplne bezmocný, môže volať iba do neba. Ide tu o obraz ukrutného násillia, páchaného na bezbrannom človekovi. Ježiš, ranený násillím, je teraz ikonou Otca, ktorý trpí, lebo je ranený násillím svojich detí. Raz je ranený násillím mladšieho, inokedy staršieho syna. Násillie má za dobrotu, pokoru, tichosť a trpezlivosť. Násillie je páchané prostredníctvom nárokov, horekovania, ľahostajnosti. Ježiš - „ikona Otca“ - je pribíjaný na kríž. Pripúšťa násillie. Každá rana na Jeho tele však hovorí o mojom násillí voči láske. Ježiš teda berie na seba moje násillie a zadržuje ho preto, aby neranilo iných. Ježiš chce vo mne uzdraviť i všetko to, čo ma vedie k fyzickému, psychickému a duchovnému násilliu. Ježišu, uzdrav ma z rany násillia!

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

XII. zastavenie: Pán Ježiš na kríži zomiera

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti, lebo si svojim krížom vykúpil svet.

Ježiš zomiera na kríži pre mladšieho i staršieho syna. Umiera, lebo Otec ho poslal hľadať svoje deti, aby im mohol vrátiť život. Ježiš, umierajúci na kríži, osamotený - ten, ktorého vysmiali, nepochopený vo svojej láske, mi ale hovorí o Otcovi, ktorý zomiera vždy, keď od Neho odchádzam a upadám do hriechov. On zomiera za mňa v každom mojom hriechu, ktorý mi odoberá Boha, zomiera v každom mieste môjho života, v ktorom nedokážem zomrieť sebe - zomiera v mojom egoizme, v namyslenom presvedčení, že bez Neho môžem žiť. Zomiera v mojej zmyselnosti, v mojej zlosti, v nedostatku odpustenia. A tak dlho bude pre mňa zomierať, kým ma nenaučí zomierať spolu s Ním. Jeho prebité srdce mi pripomína Otca, ktorému puká srdce vždy, keď odchádzam, a ktorý sa hlboko vzrušuje vtedy, keď sa vraciam - Otca, ktorý sa ku mne prihovára cez otvorené Ježišovo srdce slovami: „Dieťa moje, ty si stále so mnou a všetko, čo je moje, patrí aj tebe.“ Zomieranie Ježiša mi teda má pripomínať, že Otec na mňa stále čaká. Ježišu, zomierajúci na kríži môjho života, uzdrav ma z hriechov, ktoré spôsobujú mne i Tebe smrteľné rany!

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

XIII. zastavenie: Pána Ježiša skladajú z kríža

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti, lebo si svojim krížom vykúpil svet.

Mária má na kolenách mŕtve, bezvládne telo Ježiša. Svoje mŕtve Dieťa však objíma so živou vierou a s nežnosťou. Mária - tá „ikona viery“, ktorá neklesá na duchu, tá „ikona lásky“ - sa nevzdáva ani vtedy, keď vidí smrť svojho Dieťaťa. Na Jej kolenách, v Jej lone je totiž ešte stále dosť miesta. Je tam miesto aj pre mňa. Mária ma chce privinúť, objat' tak, ako objíma Ježiša - spolu s Ježišom. Mária chce zobrať do náručia celý môj život, to, čo v ňom zomiera mojim znechutením a vzdávaním sa. Chce „priložiť“ moje rany znechutenia a vzdávania sa k Ježišovým ranám, aby tak vo mne zmŕtvychvstal jej Syn, aby vo mne zmŕtvychvstala radosť zo života. Chce, aby Ježiš uzdravil moju bezvládnosť života, aby som sa tak mohol veselieť a tešiť s Otcom a jeho Synom z prinavráteneho života. Chce, aby som ako mŕtvy ožil a ako stratený sa našiel. Otče, ktorý máš srdce Matky, pošli mi Ježiša, aby uzdravil vo mne ranu znechutenia a vzdávania sa! Pošli mi Máriu, aby ma „na svojich kolenách“ učila viere, ktorá je silnejšia ako smrť!

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

XIV. zastavenie: Pána Ježiša pochovávajú

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti, lebo si svojim krížom vykúpil svet.

Ježiš, uložený do hrobu, schádza do najhlbších temnôt môjho života, do najhlbších rán môjho srdca. Zostupuje do priepasti môjho hriechu, do miest, ktoré sú vo mne ešte stále hrobom, a v nich chce čakať na moje obrátenie a zmŕtvychvstanie. Chce, aby som Mu dovolil zostúpiť do priepasti môjho života, kde však života niet, a z tejto priepasti ma chce vyniesť. Túži po tom, aby som Mu odovzdal svoj hriech a privinutý v Jeho náručí povedal: „Zhrešil som voči Otcovi i voči Tebe.“ Ježiš ma hľadá v hrobe mojich hriechov, v temnotách mojich obáv, v mojom pocite „nehodného dieťaťa.“ Hľadá ma tam, kde už nikto iný nehľadá, a chce ma vrátiť Otcovi. Túži po tom, aby som uveril, že v Otcovom dome je mnoho príbytkov a že je tam i miesto pre mňa. A že všetko je už nachystané na hostinu. Ježišu, zastupujúci do priepasti mojich hriechov, uzdrav ma z rán hrobových temnôt a strachu!

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

Záverečná modlitba

Križová cesta je ako dobrá novina o Otcovi, ktorý bojuje o môj život. Je ako dobrá novina o Ježišovi, našom bratovi, ktorého nám posielal Otec. A posielal svoje jediné, milované Dieťa, aby nás Ono priviedlo k Otcovi. Posielal nám Ježiša, aby nás On uzdravoval. V skutočnosti však nie my ideme Jeho križovou cestou, ale On ide našou cestou - cestou našich dejín života. Zastavuje sa pri každej z našich rán - pri tých odhalených, aj tých ukrytých, čiastočne zahojených, hnisajúcich či krvácajúcich. Každé zastavenie križovej cesty hovorilo o Ježišovi, ktorý sa zastavuje pri našich životných ranách.

Tie Mu „vyznačovali“ zastavenia križovej cesty. A On sa zastavil pri každej životnej rane, ktorú nám spôsobil hriech. Chce sa do nej „ponoriť“, „dotknúť“ sa jej a „objať“ ju ako vtedy, keď objímal kríž a keď s ním spadol na zem. Chce vstávať a brať na seba naše choroby, chce nás uzdravovať svojou milosrdnou láskou. Berie na seba naše rany, ktoré vznikli nielen v dôsledku našich hriechov, ale i hriechov iných. Chce s nami prejsť všetky miesta v našom živote, kde je chorý náš pravdivý obraz seba, naše prežívanie vlastnej dôstojnosti, naša duša dieťaťa, naša pamäť i naše srdce. Pane Ježišu, ďakujeme ti za tvoj záujem o každého z nás a za tvoje milosrdenstvo.

Amen.

O sv. Jozefovi s pápežom Františkom

Tento príhovor predniesol pápež na 4. adventnú nedeľu pred Vianocami v uplynulom roku 2013.

„Štvrtú adventnú nedeľu nám evanjelium rozpráva o udalostiach, ktoré predchádzali Ježišovmu narodeniu; evanjelista Matúš ich podáva z pohľadu sv. Jozefa, ženicha Panny Márie. Jozef a Mária žili v Nazarete. Nebývali ešte spolu, pretože ešte naplno neuzatvorili manželstvo. Medzitým sa Mária, po tom, ako prijala anjelovu zvesť, ocitla v požehnanom stave pôsobením Ducha Svätého. Keď si Jozef všimol túto skutočnosť, zostal rozrušený. Evanjelium nevysvetľuje, aké azda boli jeho myšlienky, ale hovorí nám to, čo je podstatné: usiluje sa plniť Božiu vôľu a je pripravený na najradikálnejšie zrieknutie. Miesto toho, aby sa obraňoval a nárokoval si svoje práva, Jozef si volí riešenie, ktoré pre neho predstavuje nesmiernu obeť. Evanjelium hovorí: «Bol človek spravodlivý a nechcel ju vystaviť potupe, preto ju zamýšľal potajomky prepustiť» (Mt 1,19)

Táto krátka veta v sebe zhrňa ozajstnú vnútornú drámu, ak pomyslíme na lásku, ktorú mal Jozef voči Márii. No aj za takýchto okolností má Jozef v úmysle plniť Božiu vôľu a robí rozhodnutie, istotne s veľkou bolesťou, rozísť sa s Máriou potajomky. Je potrebné meditovať o týchto slovách, aby sme pochopili, aká to bola skúška, ktorou musel Jozef prejsť v dňoch, ktoré predchádzali narodeniu Ježiša. Skúška podobná obete Abraháma, keď Boh od neho žiadal syna Izáka (porov. Gn 22): vzdať sa toho najvzácnejšieho, najmilovanejšej osoby. No rovnako ako v prípade Abraháma, Pán zasahuje. Našiel vieru, ktorú hľadal a otvára inú cestu, cestu lásky a šťastia: «Jozef, syn Dávidov, neboj sa prijať Máriu, svoju manželku, lebo to, čo sa v nej počalo, je z Ducha Svätého» (Mt 1,20).

Toto evanjelium nám naplno ukazuje veľkosť Jozefovho ducha. Budoval si úspešný životný plán, no Boh mal pre neho pripravený iný plán, väčšie poslanie. Jozef bol mužom neustále načúvajúcim Božiemu hlasu, hlboko vnímavým na jeho skryté priania, bol človekom pozorným na posolstvá prichádzajúce k nemu z hlbín srdca i zhora. Nezdráhal sa uskutočniť tento svoj životný program, nedopustil, aby mu dušu otrávil roztrpčenie, ale bol pripravený dať sa k dispozícii tej novej skutočnosti, ktorá mu bola predstavená takým rozrušujúcim spôsobom. Je to tak, bol to človek dobrý. Neprechovával nenávisť a nedovolil, aby mu hnev otrávil dušu. No koľkokrát nepriateľstvo, antipatia, ba priam nenávisť otrávia dušu nám! A toto škodí. Nikdy to nedopustíme: on je nám v tomto vzorom. A Jozef sa tak stal ešte viac slobodným a veľkým. Prijmúc sám seba podľa Pánovho zámeru, Jozef naplno nachádza seba samého, presahujúc seba samého. Táto jeho sloboda zrieknuť sa toho, čo mu patrí, vlastníctva vlastného života, a táto jeho plná vnútorná disponovanosť pre Božiu vôľu sú pre nás výzvou a ukazujú nám cestu.

Pozrime sa dnes na sv. Jozefa, ako na muža verného a spravodlivého, ktorý dal prednosť viere v Pána pred počúvaním hlasov pochybovania a ľudskej hrdosti. Nech za nás oroduje, aby sme mohli viac dôverovať Bohu.“

Jozef ako vzor starostlivosti o rodinu, nech pomáha otcom našej farnosti dobre sa starať o svoje rodiny, aby boli dobrými otcami svojich detí a milujúcimi manželmi svojich manželiek, ale aj mužmi, ktorí počúvajú Boží hlas a snažia sa plniť vôľu nebeského Otca vo svojich životoch.

Sv. Jozef, oroduj za nás!

Spracovala: Lenka Pčolinská (Zdroj: <http://www.tkkbs.sk>)

O pallotínoch

Už dlhšiu dobu sa na redakčných radách zhovárame o témach, ktoré by mohli byť zaujímavé aj pre našich čitateľov. A tak sa dnes rozbieha nový seriál o rádoch a reholiach. Je nesporné, že práve rády zanechali v našich dejinách nezmazateľnú stopu. Už iba letmý pohľad však napovie, že náš časopis by musel vychádzať najbližších niekoľko desaťročí. Preto sme sa rozhodli, že začneme s rádmami, ktoré poznáme z nášho okolia. Či už pôsobia v blízkych mestách či dedinách alebo v ich radoch pôsobia ľudia, ktorí vyrástli v našej farnosti. Dnes otvárame prvú kapitolu o pallotínoch.

Spoločnosť katolíckeho apoštolátu je medzinárodným spoločenstvom kňazov a bratov, ktoré založil rímsky kňaz svätý Vincent Pallotti (1795 - 1850). Od zakladateľovho priezviska pochádza populárny názov: kňazi a bratia pallotíni. Oficiálny názov v latinskom jazyku znie: Societas Apostolatus Catholici. Prvé písmená latinského názvu tvoria skratku SAC, ktorú pallotíni používajú pri svojom priezvisku.

Spoločnosť bola založená v Ríme v roku 1835. V súčasnosti do Spoločnosti patrí viac ako 2.300 pallotínov na celom svete. Členovia Spoločnosti žijú vo viac ako 300 lokálnych komunitách, ktoré sú na všetkých kontinentoch vo viac ako 40 krajinách. Pallotíni sa nachádzajú na 17. mieste spomedzi všetkých mužských reholí v Cirkvi.

Kňazi a bratia Spoločnosti pochádzajú z viac ako 40 národností. V komunikovaní v Spoločnosti sa používa sedem oficiálnych jazykov: taliansky, anglický, nemecký, portugalský, poľský, španielsky a francúzsky.

Do Spoločnosti patria kňazi a bratia, ktorí na celý život skladajú sľuby čistoty, chudoby, poslušnosti, vytrvalosti, spoločenstva dobier a ducha služby.

Heslom Spoločnosti sú slová svätého apoštola Pavla: „Ženie nás Kristova láska“.

Patrónkou Spoločnosti je Panna Mária, Kráľovná apoštolov.

Cieľ Spoločnosti katolíckeho apoštolátu

Tak, ako každá inštitúcia v katolíckej Cirkvi, aj Spoločnosť katolíckeho apoštolátu má svoj špecifický cieľ, pre ktorý bola povoláná k životu. V rozpätí 170 rokov sa originálne ciele svätého Vincenta Pallottiho prispôbovali potrebám a situácii v Cirkvi a vo svete.

Po druhom vatikánskom koncile (1963 - 1965) si Spoločnosť počas generálneho zhromaždenia dala za úlohu opätovne definovanie cieľov v súlade s prvotnou myšlienkou Zakladateľa, s prihliadnutím na historický rozvoj a aktuálne potreby Cirkvi.

Jednoduchá, zrozumiteľná a súvislá prezentácia týchto cieľov pre osoby, ktoré nepoužívajú každý deň teologickú a cirkevno-právnu terminológiu, je neľahkou výzvou.

Kvôli ľahšej prezentácii cieľov sme zvolili hierarchický postup cieľov, ktoré chce Spoločnosť realizovať:

Najdôležitejším dôvodom existencie Spoločnosti je, v súlade s celým poslaním Ježiša Krista a Cirkvi, „oživovanie viery a zapalovanie lásky vo všetkých členoch Božieho ľudu a tiež rozširovanie viery a lásky po celom svete, aby čo najskôr bol jeden ovčinec a jeden pastier“. Tento všeobecný cieľ, ktorý realizuje celá Cirkev, sa v prípade Spoločnosti konkretizuje v pojme „katolícky apoštolát, čiže všeobecný“, ktorý sa pre svätého Vincenta Pallottiiho stal vedúcou myšlienkou v ujímaní sa činnosti a písárskej teologickej tvorivosti.

Tento pojem predpokladá, že k plneniu apoštolského poslania sú oprávnení a zviazaní všetci pokrstení, každý podľa svojich jedinečných a neopakovateľných možností. Najvšeobecnejšie sa dá povedať, že cieľom Spoločnosti je upevňovanie spolupráce všetkých členov Cirkvi, čiže duchovných, rehoľníkov a laikov, kvôli plnšiemu a účinnejšiemu vykonávaniu apoštolských úloh. Takto sformulovaný cieľ je spoločný pre Spoločnosť a celé Dielo svätého Vincenta Pallottiiho. Vyššie uvedený cieľ je realizovaný – v mnohých prípadoch – v konkrétnej inštitucionálnej forme Združenia katolíckeho apoštolátu.

Združenie je spoločenstvom veriacich, ktorí žijú podľa charizmy svätého Vincenta Pallottiiho a starajú sa o spoluprácu medzi veriacimi laikmi, duchovnými a zasvätenými osobami.

Spiritualita

Pallotínska spiritualita sa principiálne opiera o spiritualitu svätého Vincenta Pallottiiho, ktorá dnes nachádza svoj odraz predovšetkým v duchovných zápiskoch Zakladateľa. Pallotti je často nazývaný apoštol a mystik. Znamená to, že jeho spiritualita bola úzkym spojením činného života s kontemplatívnym.

Každá spiritualita je opisovaná pomocou mnohých charakteristických pojmov a prejavuje sa v určitom obraze Boha a človeka, systéme hodnôt a konkrétnom štýle života a tiež sa prejavuje v uznaných modlitbách a liturgických sviatkoch. Základné myšlienky pallotínskej spirituality sa koncentrujú okolo ideí „katolíckeho apoštolátu, čiže všeobecného“, ktorá je vyjadrená aj v názve Spoločnosti. Dá sa povedať, že všetky prvky pallotínskej spirituality sa rovnako vzťahujú na všeobecný apoštolát všetkých veriacich.

Kondenzovaným spôsobom sú najpodstatnejšie myšlienky pallotínskej spirituality sformulované v Zákone Spoločnosti katolíckeho apoštolátu:

„Duch, ktorým žijú všetci členovia Spoločnosti, čerpá vždy nový zápal z lásky, ktorú Kristus priniesol na Zem. Apoštol Večného Otca ukázal svetu, že Boh je Nekonečná Láska a vyzýva človeka stvoreného od začiatku na Boží obraz a skrze jeho smrť zrodeného do života v milosti, aby sa bez výhrad odovzdal Bohu a službe ľuďom a tiež spolupracoval na spásu sveta.“

Životnou normou členov Spoločnosti je veľkodušná láska, ktorá túži slúžiť a neľadá svoje záujmy (por. 1 Kor 13). Táto láska je prameňom a silou apoštolskej práce a spoločného života. V nej sa zjednocuje apoštolské úsilie o spásu ľudí s vnútorným životom. (...) V nazaretskej Svätej rodine a v prvom jeruzalemskom spoločenstve nachádza

Michalovskí Pallotíni, zľava Piotr Lasota a Vladimír Pekl'anský.

Spoločnosť vzor, podľa ktorého má žiť zjednotená v láske a venovať sa naplňaniu apoštolátu.

Čomu sa Pallotíni vo svete venujú?

Kňazi pracujú hlavne vo farskej pastorácii, duchovne sprevádzajú akademickú mládež, zaoberajú sa modlitbnými skupinami (oázy, domáca Cirkev, miništranti, neokatechumenát, večeradlo, stretnutia formou lectio divina, biblické ženy). Starajú sa o ťažko chorých; zaoberajú sa drogovou závislosťou a ich rodinami. Vedú učiteľov a iné stavy (podľa potreby). Pallotínov môžeme stretnúť medzi vojakmi, v nemocniciach, v hospicioch a aj pri práci s väzňami. Organizujú Nikodémovu noc, vedú a moderujú modlitby oslobodenia. Zaoberajú sa usporadúvaním duchovných cvičení, misií, organizovaním peších púti do rôznych bazilik a svätých miest na svete. Niektorí kňazi a bratia sa zaoberajú vedeckou prácou na vysokých školách. Vedeť aj široko rozvinutú vydavateľskú prácu. Naši rehoľní bratia vo všetkom pomáhajú kňazom.

Dvaja kňazi pallotíni pracujú v Michalovciach. Vo svojej pastorácii pri rektorskom kostole Božského Srdca Ježišovho na Stráňanoch sa zaoberajú šírením charizmy sv. Vincenta Pallottiiho. Okrem vysluhovania sviatostí sa pravidelne stretávajú s modlitbovými a formačnými skupinami (oáza detí a mládeže, domáca Cirkev – rodiny, Večeradlo Panny Márie, stretnutia formou lectio divina, kresťanskí učители, miništranti, katechézy a birmovanci), ďalej pravidelne raz v mesiaci organizujú Nikodémovu noc (nočná Adorácia Sviatosti oltárnej v úplnom tichu a zažatých sviečach, počas ktorej je k dispozícii kňaz pre vysluženie sviatosti zmierenia alebo na rozhovor aj pre tých, ktorí k sviatostiam z rôznych dôvodov pristupovať nemôžu) a modlitbu oslobodenia a uzdravenia. Podľa potreby a možností vedú aj duchovné cvičenia a ľudové misie.

Text pripravili pallotíni z Michaloviec

Rozpis svätých omší na marec 2014

Prvopiatkový týždeň 3. 3. 2014 – 9. 3. 2014					Sväté omše v týždni		
Deň	Spoveď Čas	Miesto	Sv. omša Čas	Miesto	Deň	Čas	Miesto
Pondelok	15:30 – 18:00	Nacina Ves	18:00	Nacina Ves	Pondel.	18:00	Nacina Ves
Utorok	17:30 – 18:00	Vybuchanec	18:00	Vybuchanec	Utorok	16:30	Petrovce
Streda	10:00 – 11:00	Lesné	11:00	Lesné		18:00	Vybuchanec
Štvrtok	16:00 – 18:00	Petrovce n/L	16:30	Petrovce n/L	Streda	18:00	Lesné
Piatok			18:00	Nacina Ves	Štvrtok	18:00	Petrovce n/L
			15:30	Vybuchanec	Piatok	18:00	Nacina Ves
			16:45	Petrovce n/L			
			18:00	Nacina Ves			

Nedeľné sväté omše v marci				
	9. 3.	16. 3.	23. 3.	30. 3.
Sobota 18:00		Petrovce n/L		
Nedeľa 8:00	Petrovce n/L	Suché	Petrovce n/L	Lesné
Nedeľa 9:15	Nacina Ves	Nacina Ves	Nacina Ves	Nacina Ves
Nedeľa 10:30	Vybuchanec	Lesné	Lesné	Petrovce n/L
Nedeľa 11:45	Lesné		Vybuchanec	

Farská matrika

Krsty:

Natália Lakatošová – Nacina Ves

Eva Mocáková – Petrovce n/L

Nech sa vzťahujú v múdrosti, veku a v obľube u Boha i ľudí!

Oznamy

Streda – 5. 3. 2014

Popolcová streda – deň pokánia v celej Cirkvi, deň pôstu a zdržovania sa mäsitého pokrmu. Začína pôstne obdobie. Sv. omše budú takto:

11:00 – Lesné

16:30 – Petrovce n/L

18:00 – Nacina Ves

Pri každej sv. omši bude obrad požehnanja popola a značenie popolom.

Nedeľa – 9. 3. 2014

jarná zbierka na charitu

Jarné kántrové dni budú 12. 3. (streda), 14. 3. (piatok) a 15. 3. (sobota). Závazný je iba jeden deň. Obsah jarných kántrových dní: Príprava na pokánia a na sviatosť zmierenia a činorodá láska k blížnemu.

Sv. omše pre birmovancov:

Streda – 12. 3. 2013

18:00 – Lesné

Štvrtok – 13. 3. 2013

18:00 – Petrovce n/L

Piatok – 14. 3. 2013

18:00 – Nacina Ves

Piatok – 28. 3. 2013

18:00 – Nacina Ves (spoločná sv. omša pre birmovancov z celej farnosti)

Detická svätá omša:

piatok 21. 3. 2014

18:00 – Nacina Ves

(príprava na 1. sväté prijímanie)

Nedeľa – 16. 3. 2014

mesačná zbierka na kostolné potreby

Streda – 19. 3. 2014

Sv. Jozefa, ženicha Panny Márie – neprikázaný sviatok.

Sv. omše budú takto:

15:30 – Lesné

16:45 – Petrovce n/L

18:00 – Nacina Ves

Utorok – 25. 3. 2014

Zvestovanie Pána – neprikázaný sviatok.

Sv. omše budú takto:

15:30 – Lesné

16:45 – Petrovce n/L

18:00 – Nacina Ves

V noci z 29. na 30. 3. 2014 sa mení čas.

O 2:00 hod. stredoeurópskeho času posúvame hodiny na 3:00 hod. letného času.

Farizej a colník

O tých, ktorí si o sebe mysleli, že sú bez chyby, a na iných hľadeli zvyška, porozprával Ježiš toto podobenstvo:

Dvaja muži prišli do chrámu, aby sa pomodlili. Jeden z nich bol farizej a druhý colník.

Farizej si zastal vpredu a takto sa modlil: Ďakujem ti, Bože, že nie som taký chamtivec, nepoctivec alebo cudzoložník ako ostatní ľudia, a najmä, že nie som ako tento colník.

Dva razy do týždňa sa postievam a dávam desatinu zo všetkých svojich príjmov.

No colník stál celkom vzadu so sklonenou hlavou, ani len oči sa neodvážil zdvihnúť k nebu. Na znamenie ľútosti sa bil do prs a takto sa modlil: Bože, zľutuj sa nado mnou, som veľký hriešnik.

Dôrazne vám hovorím, že colník sa vrátil domov ospravedlnený, a nie farizej. Lebo každý, kto sa povyšuje, bude ponížený, a kto sa ponízuje, bude povýšený." (Lk 18, 9)